

Theater, saa kan jeg give ham Ret i Noget af det, hvorpaa han herved har villet henlede Opmerksomheden; jeg troer, at det var rimeligt om Staden Kjøbenhavn gav et Extrabrag til Theatret (Hør!); men paa den anden Side vil ogsaa de Herrer, der nu raabte „Hør!“ erindre, at det ikke alene er Kjøbenhavnerne, der have Fornøielse og Gavn af det kongelige Theater; jeg troer dog ogsaa, at vi Provindsbeboere — for Dieblisset har jeg rigtignot mere fast Ophold her; men tidligere var jeg i alt Fald Provindsbeoer, og det anseer jeg mig endnu i det Væsentlige for at være — have Interesse af, at det kongelige Theater vedligeholdes; jeg troer ikke, at man ubetinget skal sige, at det er Kjøbenhavns Sag at vedligeholde det, og jeg vil haabe, at det kongelige Theater altid vil være saaledes, at det virkelig er sandt, at det er „Ei blot til Lyft“.

Christensen: Jeg kan dog ikke lade de Ytringer, vi nu hørte af den ærede Kultusminister, gaae hen, uden at maatte tillade mig to ganske korte Bemærkninger. Den ærede Minister ansatte, at man havde strøget Sædtillæget ifjor, fordi det paa Grund af Karetts lave Sædpriser ingen Forskjel vilde gjøre, om man strøg det eller beholdt det; men jeg troer ikke, at han er berettiget til at udtrykke sig saaledes. Det er jo vanskeligt at godtgjøre samtlige Motiver, der have været tilstede for en Beslutning, men jeg skulde troe, at jeg med samme Ret som den, hvormed han angiver denne Grund, kan angive en anden, nemlig den, at man fortrinnsviis valgte et Nar, hvori det ingen praktisk Nydelse havde, til at etablere det vigtige Princip, at der ikke burde gives dette Institut hyderligere Tilskud af Statskassen. — Den anden Bemærkning, jeg vilde tillade mig, var den, at jeg troer, at det meget maa betvivles, at min Betegnelse af det kongelige Theater som Kjøbenhavns Theater ikke skulde være vel grundet, fordi vi Udenbys ogsaa kunne nyde Godt af dette Institut; thi Tilstedeværelsen af et saadant Institut og den Omstændighed, at Udenbys nyde Godt deraf, er i fuldeste Maade en Kjøbenhavns Interesse, en Fordeel for Kjøbenhavn; denne Omstændighed

maa jo bevirke, at Søgningen til Kjøbenhavn og derved Fortjenesten for Kjøbenhavn forøges. Forøvrigt er det ikke min Hensigt her ved denne Behandling at urgere denne Sag videre.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Ja, det sidste Punkt skal jeg ikke forfølge nærmere. Jeg veed ikke, hvorvidt det kongelige Theater kan siges i den Grad at virke tiltrækkende, at det i nogen betydelig Grad skulde forøge Tilstrømningen til Kjøbenhavn; men det Spørgsmaal skal jeg lade ligge, da det ikke var derfor, jeg bad om Ordet, men simpelthen kun for at indrømme den ærede Taler, at, hvis jeg sagde, at man ifjor havde bortvoteret Sædtillæget, fordi Kornpriserne vare lave, har jeg ganske vist udtalt mig paa en for stærk Maade. Paa den anden Side troer jeg imidlertid, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at den Omstændighed, at Kornpriserne stode saaledes ifjor, at Sædtillæget ikke vilde faae praktisk Betydning, havde for det Første stor Indflydelse paa den Maade, hvorpaa den vedkommende Minister stillede sig til Sagen, og dernæst overmaade stor Betydning ved den Stemmegivning, der sandt Sted i Thinget.

Christensen: Ja, dertil skal jeg hverten sige Ja eller Nei; det kan saamen gjerne være.

Krieger: Der blev af det ærede Medlem (Christensen) som nu har været et Par Replikker med Kirke- og Underviisningsministeren dengang han først havde Ordet, gjort en Betragtning gjældende, som jeg troer, det vil være rigtigt, at vi dog komme lidt nærmere ind paa, fordi Sagen virkelig interesserer os Alle og er af den Slags Ting, som jeg ikke indseer nogen Grund til at holde under Paas og Lukke. Spørgsmaalet er, om det ikke er Mening, hvis det fornøstigtviis lader sig gjøre, at slutte den indværende Samling idag 8 Dage. Det ærede Medlem, til hvem jeg sigter, har i een Henseende et Held fremfor Flere af os Andre, og dette Held er, at dersom Rigsdagen bliver sammen længere end til paa Lørdag, vil han ikke komme til samtidig at sidde i to Forsamlinger.